

ROZPUKAĆ SIĘ (1) *vb impf [i pf]*

impf [[1 sg] i 3 pl], [*pf* [3 sg i 3 pl]].

się, [się].

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w roz-*).

praes [i fut] [1 sg *rozpukam się*. ◇ 3 sg *rozpuką się*.] ◇ 3 pl *rozpukają się*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozpuknąć.

Pękać (*pęknąć*), *rozrywać się* (*rozerwać się*): Trafia się też iż ony żyły: ktoremi się płod w żywocie trzyma y złtanawia/ przez ktore też żywność y karmią bierze/ bywają grubemi á lipkiemi wilgotnościami zatkane/ albo się nadawfzy: rozpukają *FalZioł* V 29v; [*Rospukam się/ Rumpor, disrumpor. Volck Xxx3v, Yyy*].

a. [*Pękając otworzyć się* (*o pąkach roślin, szyszkach*): Szyfzka łofnowa iefł iey [*sosny*] owoc/ ktora w łobie zamyka wiele źiarnek/ [...] z tychże nāsienie bywa/ ktore się ma dołtać ná drzewie áz do Liłtopádá kśiężycá/ á trzeba zbierać práwie dołtałe/ wżakoż poki się iefzczę nie rozpukają łzyfzki *Cresc* 1571 463.

Fraza: »pąkowie się rozpuka«: Tego też Kśiężycá Márcá ma być dokonano pierwsze wykopanie winnic/ pierwey niż się pąkowie dobrze rozpuka/ bowiem iefłi pączki otworzone kopaczá wżrzá wiele nádźieie vbędźie plennego obrodzenia. *Cresc* 1571 325, 672.]

Synonimy: *rozsiadać się, rozsiesć się*.

Formacje współrdzenne cf PUKAĆ.

Cf [**ROZPĘKAĆ SIĘ**], **ROZPUKANIE**